

տալ քեզի այն մեծանձն մարդուն վրայք, որն որ արժանի կը սեպէ իբրև հիւր ընդունելու զայն մարդը, որ կրնար իբրև գերի գործածել:

Կնէոս Ոկտաւիոս հռովմայեցի երևելի ազնուական ցեղերուն մէկէն առաջ եկած է: Իրեն հարքը հասարակապետութեան ամենէն մեծ պաշտամանց մէջ գտնուէր են, ու իրեն նախահալը, որն որ սոյն անուամբ կը կոչուէր, ութսուն տարի կայ որ, Պերսէոսին նաւատորմին վրայ ըրած կատարեալ յաղթութեանը համար՝ յաղթանակի պատիւ ընդունէր է: Այս ազնիւ հիւպատոսը հիմա իր կենաց վաթսուներորդ տարւոյն մէջն է. հետ զհետէ տէրութեանը բոլոր պաշտօններուն մէջ մտեր էլէր է. ու դէմքին վրայ երևցած սպիւներէն յայտնի կ'իմացուի որ միայն անձնական արժանաւորութեցը պատճառաւ այդ մեծ պատուոյն արժանի եղեր է: Իսկ մը տարիէ ի վեր ամուրի մնացած ըլլալով՝ իրեն բազմամիւ ընտանիքէն միայն մէկ որդի մը մնացեր է իրեն, որուն համար կը ծախէ իր գատաւորական պարտքերէն դուրս աւելցած ժամանակը. ու մէկ աղջիկ մը, որն որ հանդերձ ամենական վայելութիւններով ունի նաև ամէն տեսակ կանանց վերաբերեալ առաքինութիւնները: Ինքը միայն կը սովորեցնէ իրեն որդւոյն ինչ որ օր մը հայրենեաց պարտական է ընելու. անոր մանկական աշխոյժը կը վառէ պապերուն փառաւոր յիշատակներովը. կը կրթէ միանգամայն զինքը այն բարձր առաքինութեանց մէջ, որոնց բարի օրինակը ու պատուէրքը միանգամայն անոր աչքին առջին կը դնէ. և ինչպէս Թեոդիս զԱքիլէսը իր մանկութեան ատենը Ստիւքս վտակին ջրերուն մէջ կ'ընկզմէր զնա անխոցելի ընելու համար, այսպէս ալ ալևոր հռովմայեցի իրեն իմաստուն խրատներովը կ'ամբայցընէ զորդին ամենայն մարդկային տկարութեանց դէմ: Ահա այսչափ է Ոկտաւիոսի իր որդւոյն վրայ ունեցած խնամքը. ասկից դուրս նաև անոր միտքը կրթութեամբ պարտքը թողած է վարժապետացը վրայ:

Այս առտու Սիրոս, այն Յոյն գերին որուն վրայ որ քեզի խօսեր եմ, զիս իրեն պատանի արձրջը քով տարաւ, որ Իսոկրատէն հատուած մը թարգմանելու զբաղած էր: Երբոր իմով ըլլալս իմացաւ, աշխուժով մը սաքելով ըսաւ ինծի յունարէն. «Ո՛վ Պողիկտէս, որչափ շնորհակալ պէտք է որ ըլլամ աստուածոց, որ Աթենքի քաղաքացի մը իմ քովս բերին, այն հուշակաւոր քաղքէն՝ որ այնչափ հուշակաւոր մարդկանց հայրենիք է: Իմ անկեղծ բարեկամութիւնս որ քեզի սիրով կը նուիրեմ, ո՛ւր էր թէ կարենար մեղմացընել քու ցաւդ, որ ունեցած էս այնպիսի բարեբաղդ հայրենիքէ մը հեռանալու համար, ու էս ալ քու ձեռք տալովդ կարենայի կրթութիւն այն գիտութեանցը մէջ, որոնցմով Յոյնք այնչափ զարմանալի եղեր են »: Այս առաքինի փափաքը այնպէս սրտիս ազդեց,

որ գթով լցուած այն ազնիւ պատանւոյն վրայ՝ մէկէն իրեն պլուեցայ ըսելով. «Այո, էս քու բարեկամք պիտի ըլլամ. մեք միասեղ պիտի սովորինք. ու զիս երջանիկ պիտի սեպեմ» թէ որ կարենամ քու յառաջագիմութեանդ օգնելու որչափ որ իմ ձեռքէս կու գայ »: Այն ատենը աղջեց որ քանի մը յունարէն բառ գրեմ, որպէս զի իմանայ, ինչպէս որ կ'ըսէր, մեր տառերուն վայելչագրութեան ոճը. էս ալ զինքը հաճեցընելու համար Սոփոկղին այս տողերը գրեցի առջևս դրած տախտակին վրայ.

«Աւաղ. ո՛ւր իցեմ եղիւելիս. յո՛ գիմեալ գնամ. ո՛ւր իցէ ինձ տեղի յոր անհետացի անձկութիւն որ զիս տագնապէ: Ո՛՛ երջանիկ աւուրք, յո՛ սրացայք »: — Ի՛նչ մեծ զարմանքի մէջ մնացի, երբ տեսայ որ պատանին մէկէն գրիչը ձեռքն առաւ իմ գրածիս տակը Եսթիղեսին այս հատուածը գրեց.

«Արէս անգամ զերծելոցն ՚ի մարտէն շնորհ պատասպարան, որում և դիք ակն ածեն: Սիրոս մեր ողջոյն Արամազդայ ձօնեսցի, և թէպէտ լոյնորա յընդհանուր ցոյնայ, մինչ ևս յաղմամբի, այլ և այնպէս պատահարք կենաց անհետացտե. լիք աչաց մերոց են: Սակայն որչափ և մթինք իցեն ճանապարհք Արամազդայ, զոր միանգամ սահմանէ՛ ակնարկութեան և եթ նորա սպասեն »:

Ես ապշած այսպէս յարմար իմաստը բերելուն վրայ՝ «Հասկըցու ինծի ըսի, Բնչպէս այգալի մաստաղ հասակի մը մէջ այդչափ ծանօթութիւն ստացեր էս օտար լեզուի մը վրայ, մինչև նաև կարէնալ այդպէս ըստ տեղւոյն վկայութիւն բերելու. մենէն հուշակաւոր մատենագիրներէն »: — «Ահա գիմացդ է. ըսաւ, իմ վարժապետս, Սիրոսը ինծի ցուցընելով: Քեզի ալ վարժապետս պիտի ըլլայ, ու քեզի պիտի ճանչնալ տայ հռովմայեցիքը՝ ինչպէս որ ճանչցուց ինծի Յոյները: Քանի՛ քանի՛ անգամ իրեն ստորագրութիւններովը զիս քու հայրենեացդ հանգէսներուն մէջ խոթեր է յափշտակուած մտքով, ուր այլ և այլ ժողովրդոց բազմութիւնը մէկտեղ եկած՝ գեղարուեստից մրցանակը ձեռք բերելու կ'աշխատին: Իմ հայրս այդ բանիդ ակնաստես վկայ եղեր է, երբոր իր առջի տարիները Յունաստանի վրայ զէնք շարժեց: Թէպէտ և իր հայրենիքը կը սիրէ, սակայն քու հայրենեացդ ալ գերազանցութիւնը ճանչցաւ, և ուզեց որ իր որդին անոր հրաշալի արդիւնքները ճանչնայ: Կուցէ օր մը ինծի հրաման տայ որ հոն Աթենք սովորելու երթամ: Երանի՛ թէ կարենայի տեսնել այն ատենը Պողիկտէսը իր ընտանեացը գիրկը երջանկացած, ու ինքն ալ իրեն այն բարեբաղդութեան ժամանակը յիշէր մէկ մը զանոնք, որ իր թըշուառութեան ժամանակը իրեն բարեկամութիւն ըրին »:

(ՊԵՏԻ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ)

Անցեալ ամսուան դրոշմը կեղծագրութիւնն է

Ի թակ—արդն—սատանայ ՚ի կապի—այր—աշխարհ—ա—սէր :

Ի թակարդն սատանայի կապի այր աշխարհասէր :